

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620010281
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8620010281.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.01.2022, v trestnej veci proti odsúdenému J. Č. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), d) Tr. zákona a iné, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Svidník sp. zn. 1Nt/5/2020 zo dňa 15.10.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného J. Č..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdeným J. Č., nar. XX.XX.XXXX C. I., trvale bytom U. S. XXX/XX, I., t. č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Bratislava, vo veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/48/2019, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený J. Č. v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom obhajcu sťažnosť, ktorú neskôr aj písomne odôvodnil. V dôvodoch svojej sťažnosti poukázal na nesprávne závery súdu prvého stupňa, nakoľko z výpovede svedkov, ktoré učinil konajúci súd v tomto konaní, vyvstala, podľa jeho názoru, potreba výsluchu ďalších svedkov a vykonanie konfrontácií, teda dôvody pre obnovu konania sú dané. Návrh na obnovu konania podával z dôvodu, že sa dozvedel, že iná osoba realizovala podvody s drevom a vystupovala pod jeho menom, teda minimálne v okrese Stropkov sa táto neznáma osoba dopúšťala trestnej činnosti, pre ktorú bol on uznaný vinným. V tejto súvislosti poukázal na výpovede svedkov F. O. Z. na verejnom zasadnutí dňa 16.09.2021, ktorí tiež uvádzali, že sa malo jednať o inú osobu. Ako zavádzajúcu a rozpornú považoval výpoveď svedka K. na verejnom zasadnutí dňa 15.10.2021, keď na jednej strane ho, podľa svojich tvrdení, nepoznal, avšak vedel, kde pracuje a že mal brať od ľudí peniaze za drevo a v tejto súvislosti poukázal na nečestné podnikanie svedka K. s drevom. V súvislosti so skutkami, ktorých sa mal dopustiť v období apríl 2018 až september 2018, poukázal na iba všeobecné výpovede poškodených a ich všeobecný opis páchatela, ktorý sa navyše nezhodoval s tým, ako vyzeral on v predmetnom období. Aj v konfrontácii poškodení J. O. K. uviedli, že k trestnej činnosti malo dôjsť v mesiacoch október alebo november 2018, pričom v tom čase už bol vo väzbe. Nepoprel, že niekedy vzal aj zálohu vopred, avšak len v ojedinelých prípadoch, inak až pri jeho dovezení, čo potvrdil svedok Z. a vždy ich vrátil, čo potvrdila svedkyňa I. na verejnom zasadnutí dňa 16.09.2021. Ide teda v tomto smere, podľa jeho názoru, o dôkazy a skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by mohli privediť iné rozhodnutie vo veci. Navrhol záverom krajskému súdu napadnuté uznesenie zrušiť a povoliť obnovu konania, alternatívne, aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť,

ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného dôvodná nie je.

Predpokladom povolenia obnovy konania, ktorá je jedným z mimoriadnych zákonom stanovených prostriedkov umožňujúcich zrušenie právoplatného rozhodnutia vo veci, je preukázanie splnenia podmienok, pokiaľ ide o trestné stíhanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, presne vymedzených v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa tohto ustanovenia, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a pod., ale skúma sa len výhradne, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo v rámci ktorých by bol uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, či uložený druh trestu v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z hľadiska splnenia podmienok povolenia obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku, nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. Predtým než známym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede svedka).

Súd prvého stupňa správne zistil, že odsúdený podal dňa 27.10.2020 návrh na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/48/2019 zo dňa 11.03.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2020 a ktorým bol odsúdený uznaný vinným v bodoch 1/ až 16/ zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), d) Tr. zákona a v bode 17/ z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, na skutkovom základe tam uvedenom, za čo mu bol uložený pre skutky v bodoch 1/ až 16/ ďalší trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom za skutok v bode 17/ súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/17/2019-292 zo dňa 14.08.2019, právoplatný 14.08.2019, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil predovšetkým tým, že poukázal na dva rozsudky, ktoré mu boli uložené samostatne za ten istý trestný čin v jednom súbehu bez prerušenia časovej línie, čím došlo k zásadnému porušeniu Trestného zákona a Trestného poriadku a medzinárodného Dohovoru pre ľudské práva. Je jasné, že nemal vedomosť o tom, že poškodení sú vyššieho veku, dôchodcovia, jemu sa javili ako ľudia do 55 rokov a nikto sa mu nepredstavil, že je dôchodca. Poukázal na nález Krajského súdu Žilina, že priťažujúca okolnosť, že bol v minulosti súdne trestaný, je diskrimináciou jeho osoby a mal iné postavenie pred súdom, ako osoba predtým netrestaná. Okresný súd, podľa jeho názoru, pochybil pri ukladaní trestov, keď použil vyššiu trestnú sadzbu 3 - 10 rokov. V doplňujúcom podaní ďalej uviedol, že jeho priznanie na hlavnom pojednávaní dňa 11.03.2020 pramenilo predovšetkým z jeho zlého zdravotného stavu, maximálneho psychického rozpoloženia a stresu v tento deň, ako aj v domnienke uloženia súhrnného trestu s poukazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 14.08.2019 sp. zn. 2T/17/2019. Taktiež poukázal a rozporoval zápis o vzdaní sa práva podať odvolanie uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní, keďže vzhľadom najmä na výrok o treste by takéto vyhlásenie nesledovalo jeho vôľu a

naviac, bolo nelogické, ak by súhlasil s uložením ďalšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody. Má vedomosť o skutočnosti, v zmysle ktorej iný Róm z obce Bžany realizoval skutky týkajúce sa podvodného obchodovania s drevom, pričom vo vzťahu k poškodeným vystupoval pod jeho menom. Dané konanie uskutočňoval pred jeho zadržaním a vzatím do väzby, ako aj počas jeho väzobného stíhania. Túto informáciu mu poskytol S. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. S. XXX/X, XXX XX I. a N. Z. zo I., ktorých navrhol vypočuť ako svedkov. Čo sa týka úhrady škody a vrátenia niektorých záloh poškodeným, vie to preukázať výpoveďou E. I., bytom U. S. XXX/XX, I., ktorú taktiež navrhol vypočuť a okrem toho navrhol vypočuť svedkov JoU. K. O. F. Č.. Uvedené skutočnosti uvádzal aj pri svojej výpovedi na verejnom zasadnutí dňa 03.02.2021.

Ako ďalej vyplýva z obsahu spisu, predmetný rozsudok, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania, nadobudol právoplatnosť dňa 11.03.2020, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný a po vyhlásení rozsudku uviedol, že sa vzdáva práva podať odvolanie a súčasne nesúhlasil, aby osoby uvedené v ustanovení § 308 ods. 2 Tr. poriadku podali odvolanie v jeho prospech. Taktiež sa vzdal práva podať odvolanie prokurátor. Dňa 10.03.2021 podal v tejto trestnej veci odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, o ktorom Najvyšší súd SR rozhodol dňa 28.07.2021 pod sp. zn. 1Tdo/19/2021 tak, že podľa § 382 písm. d) Tr. poriadku dovolanie obvineného J. Č. odmietol.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20200101>>.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia, obsahu spisu, ako aj dôvodov sťažnosti, krajský súd v zhode so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa neobjavili žiadne také nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré v pôvodnom konaní konajúcim súdom známe neboli a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. o treste.

Čo sa týka svedka S. F., ktorý bol mimochodom jedným zo svedkov vypočutých aj v pôvodnom konaní (výpoveď na čl. 440 vyšetrovacieho spisu, kde bol vypočutý k veci v prípravnom konaní, teda bol súčasťou dôkaznej situácie v pôvodnom konaní), ten na verejnom zasadnutí dňa 16.09.2021 len potvrdil, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu, k skutočnostiam uvádzaným odsúdeným, že pod jeho menom mal drevo predávať S. A. (správne K.) z obce D., uviedol, že to nie je pravda, osoby poškodených nepoznal, poznal len meno S. K., ku ktorému uviedol len také skutočnosti, ktoré sa priamo netýkali predmetu konania. Svedok tiež síce uviedol, že raz za ním prišla staršia pani, ktorá od neho žiadala peniaze a keď jej ukázal občiansky preukaz, povedala, že on nie je tou osobou, čo však tiež so skutkami, ktoré sa odsúdenému v pôvodnom konaní kládli za vinu a z ktorých aj bol uznaný vinným, nesúvisí a nepotvrzuje to žiadne z tvrdení odsúdeného.

Vo vzťahu k výpovedi svedka N. Z. krajský súd uvádza, že tento na verejnom zasadnutí dňa 16.09.2021 len potvrdil, že bola väčšia skupina ľudí, ktorá chodila predávať drevo a medzi nimi bol aj odsúdený, mená poškodených nepoznal, o konkrétnych ľuďoch sa nezaujímal. Počul o tom, že niekto (nemenoval konkrétnu osobu) mal v mene odsúdeného predávať drevo, hovoril mu to policajt D., avšak osobu S. K. (o ktorom odsúdený tvrdil, že to mal byť on, kto konal v jeho mene) nepoznal a takúto informáciu nemal. Vo vzťahu k tejto jeho údajnej informácii krajský súd poukazuje na to, že sa jedná o sprostredkovanú, nekonkrétnu a ničím nepodloženú informáciu od inej osoby, ktorá je navyše v rozpore s rozsiahlym a podrobným dokazovaním vykonaným v pôvodnom konaní, ktoré odsúdeného usvedčovalo zo žalovanej trestnej činnosti, keď ho bez pochybností stotožňovala väčšina poškodených, niektorí ho opísali z hľadiska výzoru a zhodovalo sa aj jeho telefónne číslo, ktoré tiež viacerí z poškodených uvádzali, že im ho dal

pri prvom kontakte, niektorí poškodení ho poznali aj minulosti, keď im riadne doviezol drevo a až po dovezení dreva mu v minulosti za drevo zaplatili.

Svedok F. Č. na verejnom zasadnutí dňa 16.09.2021 vypovedať odmietol, svedkyňa E. I. vo svojej výpovedi uviedla, že k trestnej činnosti svojho brata nevie nič uviesť, nevedela, komu a za koľko priviezol drevo, ohľadom náhrady škody raz posielal v banke v Stropkove s ňou peniaze nejakej žene, ale nevedela uviesť, komu a za čo, bolo to z jej účtu. Mená poškodených nepoznala, teda táto svedkyňa vo vzťahu k náhrade škody ani len nevedela uviesť, komu a v akej sume boli peniaze zasielané a či vôbec sa úhrada týkala trestnej činnosti jej brata, iné skutočnosti k veci neuviedla.

Na verejnom zasadnutí dňa 15.10.2021 bol ešte vypočutý svedok S. K., ktorý vo svojej výpovedi tvrdil, že odsúdeného vôbec nepozná, s drevom neobchoduje, bol zamestnaný u pána O., ktorý obchoduje s drevom, odsúdený bol u O. iba raz, pričom vie o tom, že mal zobrať od ľudí peniaze za drevo a drevo nedodať. K tejto nezrovnalosti (na ktorú tiež v dôvodoch sťažnosti poukazuje odsúdený) uviedol, že keď bol predvolaný prvýkrát, zistil, o koho ide, pričom poškodených nepoznal. Aj keď svedok K. uviedol toto, do istej miery rozporuplné tvrdenie, tento rozpor však na jednej strane vysvetlil a na strane druhej, ani uvedený rozpor v jeho výpovedi nezakladá dôvod pre povolenie obnovy konania v tejto trestnej veci.

Krajský súd sa tak s poukazom na uvedené výpovede svedkov v celom rozsahu stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že ani jeden z vypočutých svedkov navrhnutých odsúdeným nepotvrdil tvrdenia odsúdeného uvádzané pri výsluchu pred súdom, ako aj v písomných podaniach, v ktorých žiadal povoliť obnovu konania a títo, hoci boli v zmysle návrhov odsúdeného vypočutí na verejnom zasadnutí, neuviedli žiadne nové a podstatné okolnosti, ktoré by samy osebe alebo v spojení s už vykonanými dôkazmi zásadným spôsobom zmenili dôkaznú situáciu v pôvodnom konaní, prípadne by na základe skutočností nimi uvedenými vyvolali odôvodnenú potrebu vykonania ďalších dôkazov, a to takého charakteru a kvality, aby vôbec boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Ako tiež správne zvýraznil prvostupňový súd a s týmto konštatovaním sa stotožnil aj krajský súd, s poukazom na to, že odsúdený J. Č. na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní vyhlásil, že je vinný, na otázky položené mu predsedom senátu uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku uviedol „áno“ a následne bolo prijaté jeho vyhlásenie o tom, že je vinný, za prítomnosti všetkých strán a súčasne uviedol, že ľutuje svoje konanie a viackrát sa to opakovať nebude a že je ochotný škodu nahradiť a následne po vyhlásení rozsudku a poučení o opravnom prostriedku uviedol, že sa vzdáva práva podať odvolanie, sa javí ako nelogické tvrdenie odsúdeného, že v tom čase urobil vyhlásenie o vine a vzdal sa práva podať opravný prostriedok iba preto, lebo bol chorý a v zlom psychickom rozporení. Odsúdený bol o následkoch vyhlásenia o vine riadne poučený, rozhodol sa ho urobiť, čím sa ku skutkom priznal v plnom rozsahu (v bodoch 1/ až 17/) a prijal aj ich právnu kvalifikáciu s tým, že v prípade, podľa jeho slov, vážnych zdravotných problémov, mohol žiadať o odročenie (event. prerušenie) hlavného pojednávania, čo neurobil.

K sťažnostnej námietke odsúdeného, že niektorí poškodení ho opisovali nepresne a všeobecne krajský súd uvádza, že viacerí z poškodených boli ľudia vyššieho veku, od ktorých nemožno očakávať podrobný, obsiahly a úplne presný popis osoby s precíznym uvedením všetkých podstatných znakov týkajúcich sa výzoru. Čo sa týka jeho námietky, že svedkovia K. O. J. počas konfrontácie uvádzali čas spáchania skutku v mesiacoch október alebo november 2018, je potrebné uviesť, že poškodený J. uvádzal jeseň 2018, možno október alebo november, pričom však trestné oznámenie podal dňa 13.09.2018, pričom však pri konfrontácii odsúdeného jednoznačne usvedčoval a poškodená K. uviedla tiež, že už presne nevie, že asi v októbri, pričom aj ona trestné oznámenie podala 13.09.2018 a pri konfrontácii odsúdeného spoznávala a usvedčovala. Napokon, ani tieto argumenty odsúdeného nie sú novými skutočnosťami a dôkazmi na účely obnovy konania, jedná sa o skutkové okolnosti, ktoré mal možnosť namietat v pôvodnom konaní (kde však urobil vyhlásenie o vine).

Čo sa týka námietok odsúdeného k uloženému trestu, aj tu krajský súd poukazuje na vyššie uvedené argumentáciu týkajúcu sa povahy a charakteru dôkazov, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci samej, teda aj rozhodnutie o druhu a výmere trestu, či spôsobu jeho spáchania, a teda z dôvodu ktorých by mohla byť povolená obnova konania. Všetky námietky, ktoré odsúdený uvádza vo vzťahu k otázke trestu, ktorý, podľa neho, nebol uložený zákonne, sa týkajú vecnej stránky výroku o treste a jedná sa o argumenty, ktoré mal možnosť uvádzať už v pôvodnom konaní, pričom predmetom skúmania

dôvodnosti povolenia obnovy konania, ako už bolo uvedené, nemôže byť vecná správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť. Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania, ani na verejnom zasadnutí, nepredložil žiadny nový dôkaz, ktorý by bol spôsobilý zmeniť výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/48/2019 zo dňa 11.03.2020, teda pri ktorom by sa dalo dôvodne očakávať, že po jeho vykonaní by bol uložený odsúdenému iný druh trestu, prípadne trest v inej výmere, pričom aj v tomto smere krajský súd poukazuje na to, že rozsudok bol vyhlásený v prítomnosti odsúdeného aj jeho obhajcu a práva na podanie odvolania sa výslovne vzdal.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku v pôvodnom konaní, táto nemôže byť predmetom preskúmavania v rámci obnovy konania, napriek tomu krajský súd uvádza, že odsúdený bol uznáný vinným zo zločinu podvodu aj podľa § 221 ods. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, pretože sa dopustil skutku na viacerých osobách, nielen podľa § 138 písm. d) Tr. zákona, že spáchal trestný čin na chránenej osobe, ktorou je aj osoba staršia ako 60 rokov.

Na základe vyššie uvedených dôvodov teda krajský súd, nezistiac dôvody pre povolenie obnovy konania, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.